

(4)

Ἄδαμαντιος

ἴδιων διήγονταν επιθυμίαις ἐμπέμπει ἐν ίδιαις δασκάλαις, ἐνχόμενος
ἐνδότηρος φανῆναι τοῖς Ἑρμηνεύοντας πρόμαχον, τῆς οἱ
δρόδοδοζοι διαδεξάμενοι, ποιητὴ πατέρος εὐεργέτης ἀντιγεγραφαν-
μένα. Τούτους ἔστι ναὶ ποιητάρεις Δημήτριος, Ναυαρίνης Λιτής ἐπε-
ρινή ναὶ Ἐωθίνη, ἐνδεδομένη τῷποτε ἐν Ἐβραιοῖς.

Ἐν Σμύρνῃ, ναρὰ τὸ αγγεῖον: ἔτος.

Eis τὸν σημ. **XVI**:

«Ιπανελον ιεροδικινθον τοῦ Κερίζου τε ναὶ Ἐπδαυρίου
Ἐπίγραμμα πρὸς τὸν Γυγγραφέα.

Ἀλ. Τεύχεσιν ἀρετῆντος μεμορυθμένος Ἀδάμας ήντε.
Τη. Πήμας τοῖς μετανυν δῆγε δοκοφροσύνης.

„Αδέσποτοι.

Ἄργεις ἀδαμάντεινος ἀδαμαντίνου
‘Ρύγιος ἐνδήν, τοῖς δὲ συνερίθει πάγας,
ὅς εὐελπίης πλευραὶ τρίβοις λατάνοι.»

Εἰς εὐρ. 1-17: “Ἐπεις τὴν ἀφιερωμένην ἐν ιαπύθινοις σείχους πρὸς
τὸν μητροπολίτην Κυῆνον Αναστασίων.

Εἰς εὐρ. 18-271: “Λατελύνης δρόπονεις μανοσοριῶν ἔλεγχοι γένεται.”
Τὸν ἔργον εἶναι συνεργάτενος ἐν ιαπύθινοις σείχους.

Εἰς εὐρ. 272 παραμβάλλεται φύγος, ἵνα δὲ διηγοσιεύεται ὁ μάνει
“Πίναξ τὸν μετανοῦντας ἔλεγχος.”:

“Ἐπιγράμματα εἰς ιδίαν Σωτεροῦ δυγαρέσπα ναι ἐγγράψαν. εὐρ.
273.” (Ο τίχος την εὐρ. 273 εἶναι πηγρέσσερος: “Τοῦ αὐτοῦ